Lietas Nr. 11130067605
Lietas arhīva Nr. K11-0102-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs, 2015.gada 17.jūnijā

Cēsu rajona tiesa
šādā sastāvā: priekšsēdētāja A.Papule
ar sekretāri I.Grosbergu
piedaloties prokurorei S.Kristapai
aizstāvei zvērinātai advokātei L.Saukānei
atklātā tiesas sēdē 2015. gada 16.-17. jūnijā izskatīja krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā pēc Krimināllikuma 207.panta 2.daļas, 195.panta 3.daļas un

k o n s t a t ē j a :

k a /pers. A/ veica uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas, ar savām darbībām- nereģistrētu uzņēmējdarbību, nodarot valstij būtisku kaitējumu, un konkrēti:

Tā, sākot ar 2004.gada jūliju /pers. A/ pēc adreses /adrese/, izvietoja iegādātos 13 datorus, pieslēdza datorus internettīklam un sniedza pakalpojumus interneta saitā www.ifriend.com Sniedzot Internetpakalpojumus, /pers. A/ darbā iesaistīja vairāk nekā 30 darbiniekus. Darba līgumi ar darbiniekiem netika noslēgti, bet par paveikto darbu /pers. A/ darbiniekiem maksāja atlīdzību skaidrā naudā- ASV dolāros.

No pakalpojuma saņēmēja /pers. A/ saņēma atlīdzību komercčeku veidā, kuri, lai slēptu savu darbību tika sūtīti uz nodarbinātām personām /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ vārda, tālāk atprečoti pret naudu AS "Latvijas Unibanka" un AS "Hansabanka" filiālēs Latvijā. Saņemot naudu, /pers. A/ 40% no komercčeka vērtības izlietojis atlīdzības izmaksām pakalpojuma sniegšanā iesaistītām personām, bet 60% paturējis savā rīcībā un tālāk rīkojies pēc saviem ieskatiem.

Tādā veidā /pers. A/ veica uzņēmējdarbību- ilgstošu un sistemātisku ekonomisku darbību un kapitāla ieguldīšanu, kas vērsta uz pakalpojumu sniegšanu nolūkā gūt peļņu, vai, Komerclikuma izpratnē, veica komercdarbību- atklātu, patstāvīgu darbību par atlīdzību, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants.

Nereģistrējot savu saimniecisko darbību /pers. A/ pārkāpa likuma "Par nodokļiem un nodevām", "Par uzņēmējdarbību", Komerclikuma prasības- likumā noteiktajā kārtībā nereģistrēja savu saimniecisko darbību komercreģistrā un nodokļu maksātāja reģistros.

2004.gada augustā-decembrī /pers. A/ ieņēmumi, kas saistīti ar Interneta pakalpojumu sniegšanu sastādīja 11488,72 EUR (Ls 8074,32). 2005.gada janvārī- maijā /pers. A/ ieņēmumi, kas saistīti ar pakalpojumu sniegšanu sastādīja 2350.84 EUR (Ls 1652,18), kopējie ieņēmumi – 13839.56 EUR (Ls 9726,50) apmērā. No gūtiem ieņēmumiem /pers. A/ nenomaksāja valsts budžetā sekojošus nodokļus:

-iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2004.gadu – kopā 2442.95 EUR (Ls 1716,21);
-iedzīvotāju ienākuma nodokli no darba algas par 2004.gada augustu, novembri un decembri kopā 309,94 EUR (Ls 217,83);
-valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par darba ņēmējiem par 2004.gada jūniju līdz decembrim, 2005.gada janvāri, februāri, martu, maiju kopā 3539,21 EUR (Ls 2487,37).

Veicot nereģistrētu uzņēmējdarbību, kas ierobežo valsts institūciju iespēju realizēt kontroli par veiktās uzņēmējdarbības pareizību un likumību, /pers. A/ pārkāpa valsts noteikto kārtību, kas attiecas uz uzņēmējdarbības reģistrēšanu, kā arī nenomaksāja valsts budžetā nodokļus, kuru pamatparāds sastāda 6291,10 EUR (Ls 4421,41). Ar pakalpojumu sniegšanā nodarbinātajām personām netika noslēgti darba līgumi, līdz ar to tika aizskartas nodarbināto personu – darba ņēmēju intereses.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, paredzētu Krimināllikuma 207.panta 2.daļā (likuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim).

Naudas summas norādāmas kā *euro*, tā arī latos, ievērojot *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4. un 6. pantos ietvertos nosacījumus par latu konvertēšanu uz *euro*.

Lieta pēc būtības pirmo reizi Cēsu rajona tiesā izskatīta un spriedums pieņemts 2006. gada 15. septembrī. Ar minēto spriedumu /pers. A/ notiesāts pēc Krimināllikuma 207. panta 2. daļas, 149. panta 2. daļas, 275. panta 2. daļas, 193. panta 3. daļas 50. panta 1. daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, konfiscējot mantu, atņemot tiesības uz 2 gadiem veikt uzņēmējdarbību. Rīkojums par sprieduma izpildi izdots 2007. gada 6. februārī. Augstākā tiesa 2015. gada 9. martā, izskatot krimināllietu Krimināllikuma 63. nodaļas kārtībā (spēkā esošo nolēmumu jauna izskatīšana sakarā ar materiālo vai procesuālo likuma normu būtisku pārkāpumu), nolēma atcelt Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 195. panta 3. daļas, 207. panta 2. daļas un daļā par viņam noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta 1. daļu.

Valsts apsūdzības uzturētāja iesniedza rakstisku atteikšanos no apsūdzības daļā pret /pers. A/ pēc Krimināllikuma 195. panta 3. daļas. Atteikšanos apstiprinājis Valmieras rajona prokuratūras virsprokurors. /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 195. panta 3. daļas kriminālprocess izbeidzams, sakarā ar prokurores atteikšanos no apsūdzības (Kriminālprocesa likuma 460. panta 1. daļa).

2015. gada 26. maijā tiesā saņemts /pers. A/ iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes (piedalīšanās).

Krimināprocesa likuma 464. pants nosaka, ka krimināllietu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais ir iesniedzis lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās; krimināllietu tiesa var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.

Krimināllikuma 207. panta 2. daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums gan uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, gan patlaban. Galīgais sods /pers. A/ nosakāms ievērojot spēkā stājušos spriedumu par viņa notiesāšanu pēc Krimināllikuma 275. panta 2. daļas (mazāk smags noziegums gan uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, gan patlaban) un Krimināllikuma 149. panta 2. daļas (kriminālpārkāpums uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, mazāk smags noziegums pēc šā brīža klasifikācijas).

Cietušā –Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāve /pers. J/, aizstāve L.Saukāne un valsts apsūdzības uzturētāja S.Kristapa atzina, ka lietu iespējams iztiesāt bez apsūdzētā /pers. A/ piedalīšanās.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 464. pantā noteikto, krimināllietu izskatīja bez apsūdzētā piedalīšanās.

Ņemot vērā, ka /pers. A/, lūdzot lietu izskatīt bez viņa piedalīšanās, atsakās liecināt tiesā, pēc prokurores lūguma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 1. daļas 4. punktu, /pers. A/ pirmstiesas procesa laikā un 2006. gada 4.-5. jūlijā un 2006. gada 11.-15. septembrī tiesas sēdēs sniegtās liecības tika nolasītas.

Pirmstiesas procesa laikā /pers. A/, nopratināts kā aizdomās turētais (1. sēj. lpp. 55-58), liecinājis, 2004. gada jūlijā /adrese/ ievilkts internets, tas izdarīts uz /pers. M/ vārda. To, ka vajadzētu izveidot videočatu, izdomājis /pers. N/. Pirms tam par viņa, /pers. A/, naudu bijuši jau nopirkti pāris datori. Bijusi noruna, ka /pers. N/ darbosies ar tehnisko pusi, bet viņš, /pers. A/, meklēs meitenes. Sarunājuši, ka ienākumus dalīšot uz pusēm. 2004. gada jūnijā, jūlijā darbā pieņēmis /pers. R/. /pers. R/ sācis strādāt kā /pers. S/ firmas SIA /Nosaukums/ darbinieks. Devis /pers. S/ naudu un tad /pers. R/ maksāta alga kā SIA /Nosaukums/ darbiniekam. Pārējie datori pirkti uz SIA /Nosaukums/ vārda, jo /pers. S/ bijis viņam parādā. Videočata izveidošanā un darbībā tālāk /pers. S/ neesot iejaukts. un nesaņēmis nekādu atlīdzību no videočata. Viņš, /pers. A/, meklējis meitenes, kas varētu strādāt videočatā. Licis sludinājumus avīzē, internetā, metis paziņojumus pastkastītēs; meklējis meitenes starp paziņām. Dokumentus meitenēm strādāšanai videočatā gatavojis /pers. N/ un sūtījis tos uz Ameriku. Ne ar vienu meiteni darba līgums neslēgts un nodokļi par viņām arī nemaksāti. Varējis būt, ka pavisam ilgākā laika posmā strādājušas kādas 30 meitenes. 2004. gada jūlijā sameklējis Rīgā /pers. D/, kuram apsolījis atlīdzību, ja viņš aizies uz banku un pēc čekiem izņems naudu. Čeki par darbu videočatā nākuši uz /pers. D/ vārda, bet adresi, uz kuru nākuši čeki, norādījis /pers. N/. Ar /pers. D/ pēc tam ticies kādas trīs četras reizes; katru reizi iedevis viņam čekus, par apmēram, 1000 dolāriem. /pers. D/ bankā iesniedzis čekus, pēc kādām trim vai četrām nedēļām /pers. D/ izņēmis naudu. Kad /pers. D/ pateicis, ka čeki atprečoti, braucis uz Rīgu pēc naudas. /pers. D/ atdevis naudu dolāros. /pers. D/ pašam maksājis kādus 50 dolārus par vienu reizi. /pers. D/ nebijis informēts, kas tie par čekiem un par ko nauda nāk. No šīs naudas kādus 40% maksājis meitenēm. Vēl maksājis par internetu un elektrību. Bijušas reizes, kad iegūtā nauda nesegusi izdevumus. Vienā reizē meitenēm pašām atnākuši čeki, starp tām bijusi /pers. H/.

Tiesas sēdēs (lpp. 4. sēj. lpp. 16- 25, 31, 35, 50, 88, 105-108) /pers. A/ liecinājis, ka /adrese/, viņa mātes īpašumā, atradušies datori. Viena daļa datoru piederējusi viņam, /pers. A/. Viņa rīcībā datori bijuši līdz laikam, kad izdarīta kratīšana. /pers. N/ 2004. gada jūnijā teicis, ka viņam ir pieredze datoru lietās; teicis par čatu, ka viņam nepieciešamas telpas un datori, kur darboties; teicis, ka viņam, /pers. A/, vajadzēšot palīdzēt – meklēt meitenes darbam videočatā, par ko viņš, /pers. A/, saņemšot atlīdzību – 10 procentus no nopelnītā pēc čekiem. Internetčatu izveidojis /pers. N/. Viņš, /pers. A/, pieskatījis māju, tīrījis, maksājis par elektrību un internetu; maksājis komunālos pakalpojumus; licis sludinājumus un meklējis meitenes darbam internetčatā. /pers. R/ bijis pieņemts darbā SIA /Nosaukums/. Dokumentus, lai meitenes sāktu darbu čatā, formējis un rakstījis /pers. N/ un dokumentos /pers. N/ rakstījis savu telefona numuru, e-pastu, patstāvīgo adresi – /adrese/. Braucis uz Rīgu pakaļ naudai /pers. N/ uzdevumā, jo nākuši čeki par padarīto darbu internetā. Viņš, /pers. A/, ņēmis čekus un vedis uz Rīgu /pers. D/; kad čeki bijuši atprečoti, braucis uz Rīgu, lai satiktos ar /pers. D/ un saņemtu naudu. Maksimāli varējis aizvest čekus par 4000 dolāru. Nezinot, kāpēc čeki bijuši jādod /pers. D/. Bijušas kādas 3-4 meitenes, kurām čeki nākuši uz viņu vārda. Naudu, kas palikusi pāri pēc visiem maksājumiem, personīgi atdevis cilvēkiem. Atdevis 40% no čeka vērtības. Daļa naudas sanākusi arī /pers. N/. Naudas saņemšana un nodošana darbiniekiem nekādā veidā nefiksēta. Uzņēmējdarbība nebijusi reģistrēta. Cilvēki paši rēķinājuši, cik nopelna. Grāmatvedība nevesta. Nevarot pateikt vai maksāti nodokļi no darbības videočatā. Pats personīgi nodokļu nomaksājumus neveicis. Kad visu nomaksājis un samaksājis cilvēkiem, pašam arī kaut kas palicis, varbūt kopā saņēmis kādus 300 dolārus. Kā nodokļu maksātājs neesot reģistrējies. Kā komersants neesot reģistrējies. Viņš, /pers. A/, nebijis tas, kurš veicis saimniecisko darbību, savu rīcību nevērtējot kā saimniecisko darbību, jo videočatu neizveidojis. Varbūt kopā saņēmuši 5000 dolārus. Tā kā neko nevarēts nopelnīt, bizness pats par sevi iznīcis. Čata darbība notikusies līdz 2004. gada decembrim no jūlija vai augusta. Aptuveni kādi 25 cilvēki, kas bijuši pieteikušies, nākuši strādāt aptuveni 1 reizi mēnesī. Varētu būt bijuši ap 30 cilvēkiem, kuriem bijusi interese kaut ko darīt. Nezinot, ko darījuši šie cilvēki. Bijušas atsevišķas istabas, nezinot, ar ko šie cilvēki nodarbojušies – čatojušies ar amerikāņiem. Nezinot kādas bijušas darba tiesiskās attiecības ar čatotājiem. Nezinot pēc kā vadījies VID aprēķinot nodokļu parādu. Tāpat nepiekrītot Valsts ieņēmumu dienesta veiktajam auditam. Lietā neesot identificēta ne viena persona, kurai būtu sniedzis pakalpojumus un par to saņēmis atlīdzību. It kā saņemto atlīdzības summu VID noteicis pamatojoties uz Valmieras rajona policijas pārvaldes kriminālpolicijas sniegto informāciju. Tāpēc nepamatoti noteikts iemaksāt budžetā VID auditā papildus aprēķinātos nodokļus 6291.10 EUR (Ls 4421,41).

Pārsūdzot Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumu, apelācijas sūdzības grozījumos /pers. A/ norādījis, ka savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vaļsirdīgi atzīstot un ļoti nožēlojot izdarīto (4. sēj. lpp. 167).

Laikā no 2005. gada 26. septembra līdz 2006. gada 12. janvārim VID Vidzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas sektora vadītāja /pers. A0/ sastādījusi /pers. A/ audita pārskatu Nr. 23-2006-006 (3. sēj. lpp. 158-202).

Audits veikts, pamatojoties uz tām likuma normām, kas bija spēkā laikā, par kuru veikts audits.

Kā redzams no audita pārskata, tad audita laikā izmantota /pers. A/ gada ienākuma deklarācijās par 2003. gadu un 2004. gadu, papildu deklarācijā un 2005. gada 18. oktobra sākuma sarunas protokolā sniegtā informācija, un cita VID rīcībā esošā informācija.

No audita (sadaļa 2.1.1.2.) redzams, ka aprēķinot iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2004. gadu, audita veicēja konstatējusi, ka 2005. gada 18. oktobrī /pers. A/ iesniedzis tukšu gada ienākumu deklarāciju par 2004. gadu; VID Vidzemes reģionālās iestādes rīcībā nav informācijas, ka /pers. A/ 2004. gadā būtu bijušas darba attiecības un būtu gūts atalgojums. Pēc kriminālpolicijas sniegtās informācijas /pers. A/ gūtie ienākumi no interneta pakalpojumu sniegšanas 2004. gadā bijuši 11488,72 EUR (Ls 8074,32), darba ņēmējiem izmaksāti 1362,36 EUR (Ls 957,47). Citus izdevumus apliecinošus dokumentus, kas izprasīti pēc /pers. A/ lūguma no kriminālpolicijas, audits nav atzinis par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem. Auditā no summas 9767,80 EUR (Ls 6864,85) (11488,72 EUR (Ls 8074,32) – 1362,36 EUR (Ls 957,47) darba ņēmējiem izmaksātā summa - 358,56 EUR (Ls 252,00) gada neapliekamais minimums) matemātiski aprēķināts /pers. A/ par 2004. gadu budžetā maksājamais papildus iedzīvotāju ienākuma nodoklis 2441,95 EUR (Ls 1716, 21).

No audita (sadaļa 2.2.) redzams, ka 2005. gada janvārī – maijā /pers. A/ saņēmis samaksu par internetā sniegtajiem pakalpojumiem 2350,84 EUR (Ls 1652,18) apmērā.

Audita laikā iegūti pierādījumi par saņemtajiem ienākumiem 1362.36 EUR (Ls 957,47) apmērā no Interneta pakalpojumu sniegšanas, kurus /pers. A/ izmaksājis darba ņēmējiem /pers. E/, /pers. G/, /pers. F/, /pers. H/, uz kuru vārda izrakstīti čeki par pakalpojumu apmaksu. No minētās summas /pers. A/ papildus aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis no darba algas – 309,94 EUR (Ls 217,83) (sadaļa 2.1.2.).

Auditā (sadaļa 2.3.2.) konstatēts, ka /pers. A/, iesaistot darbā – internetpakalpojumu sniegšanā vairākus darbiniekus, nenoslēdzot darba līgumus un neaprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par darba ņēmējiem, valsts budžetā nav nomaksājis valsts sociālās apdrošināšanas

obligātās iemaksas par darba ņēmējiem par 2004. gada jūniju līdz 2005. gada maijam kopā 3539,21 EUR (Ls 2487, 37) [450,81 EUR (Ls 316,83)+ 3088,40 EUR (Ls 2170,54)].

2006. gada 12. janvārī VID Vidzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšniece /pers. AB/, pamatojoties uz audita pārskatu, pieņēmusi lēmumu par audita rezultātiem un papildus aprēķinājusi /pers. A/ nomaksājamos nodokļus: iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2004. gadu – 2441,65 EUR (Ls 1716); iedzīvotāju ienākuma nodokli no darba algas par 2004. gada augustu, novembri un decembri – 309,94 EUR (Ls 217,83); valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par darba ņēmējiem par 2004. gada jūniju līdz 2005. gada maijam - 3539,21 EUR (Ls 2487,37) (3. sēj. lpp. 155-157).

Šajā daļā lēmums par audita rezultātiem ir spēkā.

Audita pārskatā secināts, ka pakalpojumu sniegšanai internetā bijis ilgstošs un sistemātisks raksturs, kas vērsts uz pakalpojumu sniegšanu nolūkā gūt peļņu. Šādas darbības ir uzskatāma par fiziskās personas saimniecisko darbību, jo saskaņā ar Latvijas Republikas 1993.gada 11. maija likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11. panta I^1. daļā noteikto „jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darba izpildi, tirdzniecību un pakalpojuma sniegšanu par atlīdzību, ir uzskatāma par fiziskās personas saimniecisko darbību." Nebūdams reģistrējies VID kā saimnieciskās darbības veicējs, /pers. A/ ir pārkāpis likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 28. panta 6. punkta nosacījumus „maksātāja pienākums ir, uzsākot saimniecisko darbību, mēneša laikā reģistrēties Valsts ieņēmuma dienesta teritoriālajā iestādē pēc savas dzīves vietas kā saimnieciskās darbības veicējs" (3. sēj. lpp. 162).

Tiesas sēdē cietušā – Valsts ieņēmumu dienesta - pārstāve /pers. J/ audita pārskatā izdarītos aprēķinus pilnībā apstiprināja. Apliecināja, ka kopējo apsūdzībā norādīto nenomaksāto nodokļu summu 6291,10 EUR (Ls 4421, 41) /pers. A/ ir nomaksājis.

KPL 500. panta 5. daļa nosaka – ja krimināllieta tiek saņemta jaunai izskatīšanai no apelācijas vai kasācijas instances tiesas, iepriekš tiesā nopratinātos lieciniekus, cietušos uzaicina pēc prokurora, cietušā, apsūdzētā vai viņa aizstāvja lūguma.

Krimināllieta jaunai izskatīšanai daļā par /pers. A/ celto apsūdzību pēc KL 207. panta 2. daļas nepārprotami saņemta no Augstākās tiesas (kasācijas instances). Līdz ar to ir iespējams izmantot KPL 500. panta 5. daļas nosacījumus.

Prokurore, cietušā pārstāve, pats apsūdzētais un viņa aizstāve nepieteica lūgumu uzaicināt iepriekš tiesā nopratinātos lieciniekus, kas nozīmē, ka 2006. gada 4.-5. jūlijā un 2006. gada 11.-15. septembrī tiesas sēdēs nopratināto liecinieku liecības var tikt izmantotas pierādīšanā.

Liecinieks/pers. S/ liecināja, ka esot SIA /Nosaukums/ direktors. Pazinis /pers. A/, jo bijusi sadarbība saimniecisko lietu kārtošanā. Bez tam, interesējies par īpašumu apsaimniekošanu Valmierā, arī par namu /adrese/. SIA /Nosaukums/ iegādājusies datortehniku, liekoties, deviņus komplektus. Par cik pašiem datorspeciālistu neesot, iegādātais pārvests uz /adrese/, kur bijusi vienošanās ar /pers. A/ par tehnikas komplektēšanu darba režīmā un programmu instalēšanu. Darba līgums ar /pers. A/ neticis slēgts, nebijusi arī mutiska vienošanās par darba samaksu. Doma bijusi datortehniku ar laiku pārvest uz Rīgu. Par videočata izveidi neko nezinot, tāda vienošanās nebijusi. Tāpat neesot pilnvarojis /pers. A/ pieņemt SIA vajadzībām darbiniekus, slēgt un parakstīt darba līgumus. SIA /Nosaukums/ strādājis /pers. R/, kuram maksāta arī alga. Tieši kādus darbus veicis /pers. R/ īsti nezinot. Kā fiziskai personai pastāvējušas parādsaistības pret /pers. A/. Arī tagad pilnībā neesot nokārtotas šīs saistības.

Liecinieks/pers. D/ liecināja, ka 2004.gada vasarā interneta kafejnīcā Rīgā, ar datoru starpniecību sačatojies ar kādu cilvēku, kurš piedāvājis darījumu- naudā pārvērst ārzemju bankas čekus. Nezinot vai šo piedāvājumu izteicis apsūdzētais, jo sazināšanās notikusi ar datora starpniecību. Piekritis. Pēc kāda laikā norunāta tikšanās Rīgā uz kuru atnācis cits cilvēks, bet ne /pers. A/. Parkā uz soliņa parakstījis it kā līgumu uz vairākām lapām, kas bijis angļu valodā. Šodien redzētais /pers. N/ esot līdzīgs, bet priekšā stādījies kā /pers. A/. Abi esot līdzīgi, lai gan tam cilvēkam bijuši gaiši mati. Pēc tam uz tikšanos nācis /pers. A/, iedevis čekus, kurus bankās apmainījis pret naudu. Naudu arī atdevis /pers. A/. Tikšanās bijušas vairākas.

Liecinieks/pers. R/ liecināja, ka /adrese/ strādājis no 2004.gada jūlija līdz 2004.gada oktobra beigām. Avīzē bijis sludinājums, ka meklē darbiniekus. Saticies ar /pers. N/, kurš iepazīstinājis ar /pers. A/. /pers. N/ stāstījis, ka /pers. A/ iepirkšot datorus. Pats uz vietas redzējis esam kādus divus datoru komplektus. Vienojušies ar /pers. A/, ka apkalpos datorus, nodrošinot to darbu. Piedāvāts arī darba līgums, bet tā pirmajam variantam nepiekritis. Otrajam līguma variantam piekritis un to parakstījis. /pers. A/ to vedis uz Rīgu, kur parakstījis SIA „ /Nosaukums/ „ direktors /pers. S/. Tad daļās atvesti datori. /pers. A/ uz /adrese/ nācis katru dienu, rīkojis kādi darbi darāmi, arī darbiniekus meklējis. Redzējis arī no ārzemēm saņemtos čekus, ko /pers. A/ vedis apmainīt pret naudu. Algas darbiniekiem arī maksājis /pers. A/.

Liecinieks/pers. AK/ liecināja, ka /adrese/ strādājis no 2004.gada jūlija līdz septembrim. Bijis jāsēž pie datora un jāsazinās ar cilvēkiem. Darbu piedāvājis /pers. N/. Tad fotografēts, ņemti personas dati. Pēc laika paziņots, ka var sākt strādāt. Parakstījis arī līgumu. /pers. A/ skaidrojis par darba samaksu, ka saņems 40% no atsūtītās naudas. Redzējis arī čekus, kas atsūtīti no ārzemēm. Ne algas saraksti, ne algas aprēķinu lapiņas nebijušas.

Liecinieks/pers. N/ liecināja, ka /pers. A/ pazīstot, un no 2004.gada jūlija līdz decembrim darbojies /adrese/, bijis kā tehniskais darbinieks un apkalpojis datortehniku. Ar /pers. A/ bijusi noruna izveidot „ čatu". /pers. A/ kārtojis finanses. Nekāds abpusējs līgums neticis slēgts un algu par darbu nesaņēmis. Par cik pārzinājis datorus, tad piedalījies arī to iegādē Rīgā. Pirktas datoru sastāvdaļas, kas pēc tam liktas kopā. Kā datorspeciālists sācis strādāt arī /pers. R/, kurš atsaucies uz sludinājumu, bet negribējis strādāt čatā. Cik atceroties, tad pirktas arī astoņas Windows licences. Viss ticis pirkts speciāli „čatam". Par firmu vai SIA /Nosaukums/ neko nezinot, nezinot ar ko tā nodarbojas. Kad viss bijis sagatavots, tad darbā pieņemti darbinieki. Nezinot vai slēgti darba līgumi, bet viņam vajadzējis ievadīt pieņemtā darbinieka personas datus, ieskenēt foto, sagaidīt atļauju darbībai čatā, vai kandidāts tiks pielaists darbam čatā. /pers. D/ pirmo reizi ieraudzījis tiesā. Neesot /pers. D/ devis parakstīt līgumu, neesot ticies. Nauda no ASV bankas nākusi čeku veidā. Tie sūtīti uz viņa dzīves vietu. Tāda bijusi noruna ar /pers. A/, lai būtu kaut kāda kontrole. Visus čekus atdevis /pers. A/, kurš teicis, ka darbiniekiem izmaksās 40% no saņemtās naudas. Kratīšanas laikā viņa dzīves vietā arī izņemti daži čeki, kas vēl nebijuši atdoti /pers. A/. Domājot, ka darbošanās čatā vērtējama kā uzņēmējdarbība.

Liecinieks /pers. AC/ liecināja, ka pēc sludinājuma avīzē no 2004.gada augusta līdz decembrim strādājis /adrese/. Par veicamo darbu runājis ar /pers. A/, kurš skaidrojis cik nopelnīs. Arī algu maksājis /pers. A/, kurš arī devis parakstīt darba līgumu. No līguma sapratis, ka darba devējs būs firma /Nosaukums/. /pers. N/ savukārt licis parakstīt noteikumus uz vairākām lapām, kuri bijuši angļu valodā.

Analogi liecināja /pers. AM/, apstiprinot, ka darba līgumu devis parakstīt /pers. A/. /pers. N/ it kā pildījis datorspeciālista pienākumus, skenējis dokumentus tos nosūtot uz attiecīgo serveri. Algu maksājis Māris /pers. A/.

Liecinieks /pers. AN/ liecināja, ka 2004.gada nogalē dzīvokļa pastkastītē Valmierā bijusi iemesta lapiņa ar darba piedāvājumu, uzrakstīts arī telefona numurs. Piezvanījis un vīrietis uzaicinājis satikties pie veikala „ Esse" . Vīrietis bijis /pers. A/, kurš aizvedis uz /adrese/. Parādījis datorus, pastāstījis par veicamo darbu. /pers. N/ devis parakstīt noteikumus angļu valodā. Strādājis pāris mēnešus. Algu maksājis /pers. A/. 2005.gada vasarā slēdzis darba līgumu ar aģentūru "/Nosaukums A/".

Liecinieks/pers. AR/ liecināja, ka 2004.gada augustā avīzē izlasījis sludinājumu, ka meklē darbiniekus videočatam. Piezvanījis, atbraucis jaunietis un aizvedis uz /adrese/. Te iepazīstināts ar darbu. Vajadzējis nokārtot dokumentus. Strādāt sācis septembrī. Vēlāk /pers. A/ licis parakstīt darba līgumu, sapratis, ka pieņemts oficiāli darbā. Nopelnīto izmaksājis /pers. A/, bijusi vienošanās, ka maksās 40 % no nopelnītā.

Liecinieces/pers. G/ liecināja, ka uz Vidzemes augstskolu pa e- pastu bijusi atsūtīta informācija, ka meklē darbiniekus videočatā.

Informējusi par sevi. Kad ieradusies /adrese/, visu izrādījusi /pers. AU/. Uz vietas iepazinusies ar /pers. A/, kurš teicis ka jāparaksta dokumenti, skaidrojis ka no nopelnītā 40% tiks izmaksāti.

Tādejādi liecinieki liecina par to, ka intīmo pakalpojumu sniegšana interneta saitā www.ifriend.com notika /adrese/, t.i., /pers. A/ tuva cilvēka (mātes) īpašumā; ka /pers. A/ organizēja datoru komplektējošo detaļu iegādi un kā tas izdarīts; /pers. A/ pieņēma darbā darbiniekus un par sniegtajiem pakalpojumiem internetā saņemtos čekus ar /pers. D/ starpniecību atprečoja, pēc kā maksāja darbiniekiem algas, izmaksājot 40% no čeka vērtības, bet 60% paturot sev. Šīs darbības, tiesas ieskatā, nepārprotami liecina par uzņēmējdarbības veikšanu no /pers. A/ puses.

Apsūdzētā vaina pierādīta arī ar

-Valmieras RPP Kriminālpolicijas Ekonomikas policijas inspektora /pers. AV/ ziņojumu Valmieras policijas pārvaldes priekšniekam, par iespējamo /pers. A/ veikto uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas, tādejādi gūstot ienākumus (1. sējuma lpp. 5);

- kratīšanas protokolu par kratīšanas izdarīšanu /adrese/ un /adrese/ (1. sējums lpp. 34-35, 38-40), kuras laikā izņemti fiktīvie darba līgumi, noteikumi;

-izņemšanas protokolu par dokumentu izņemšanu pie /pers. E/ /adrese/ (1. sējums lpp. 15);

-datoru iegādes dokumentiem (1. sējuma lpp. 205,207-209), protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kuras laikā liecinieks /pers. AZ/ atpazinis /pers. A/ kā personu, kurš 2004.gada jūlija beigās SIA /Nosaukums B/ iegādājies datoru komplektējošās daļas (1. sējums lpp. 220-221);

-fiktīvajiem darba līgumi ar /pers. AM/, /pers. AR/, /pers. BA/, /pers. AC/, /pers. AN/ /pers. H/;

-informāciju par sludinājumu ievietošanu laikrakstos, informācijas stendos, ka meklē modeles un modeļus darbam internetā (3. sējums l.p.p.61-70);

-Unibankas izsniegto /pers. D/ konta pārskatu, komercčeku kopijām uz /pers. D/ vārda, kases izdevumu orderiem (2. sēj. lpp. 90-101; 230-160);

-Hansa bankas sniegto komercčeku kopijām uz /pers. G/, /pers. D/, /pers. F/,/pers. H/, /pers. E/ vārda (2. sēj. lpp. 26-39).

KPL 125. panta 1. daļas 2. punkts nosaka, ka bez papildus procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi ar spēkā stājušos tiesas spriedumu konstatētie fakti.

Ar Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumu, kas stājies spēkā, konstatēts fakts, ka /pers. A/, veicot nereģistrētu uzņēmējdarbību un gūstot no tās ienākumus, saimnieciskajā darbībā izmantoja datorus ar instalētām nelicenzētām datorprogrammām, t.i., izmantoja autortiesību objektus, kurus reproducēja un izmantoja pārkāpjot autortiesības, gūstot no tā materiālu labumu, par ko notiesāts pēc KL 149. panta 2. daļas. Ar minēto spriedumu tāpat konstatēts fakts, ka /pers. A/, veicot uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas, atkārtoti mantkārīgā nolūkā viltoja un atkārtoti izmantoja viltotus dokumentus, par ko notiesāts pēc KL 275. panta 2. daļas. Tādejādi /pers. A/ jau ir notiesāts par dokumentu viltošanu un izmantošanu, kā arī par autortiesību objektu nelikumīgu izmantošanu, ko izdarīja veicot nereģistrētu uzņēmējdarbību. Pretējais netika pierādīts.

Tiesa lietā iegūtos pierādījumus vērtē to kopumā un savstarpējā sakarībā, un atzīst, ka /pers. A/ noziedzīgais nodarījums ir pareizi kvalificēts pēc KL 207. panta 2. daļas (likuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim).

/pers. A/ veica uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas, kad tās nepieciešamību noteica likums, t.i., ilgstošas ekonomiskās darbības periodā neizpildīja normatīvajos aktos uzlikto obligāto pienākumu reģistrēties kā saimnieciskās darbības veicējam, lai maksātu nodokļus no iegūtās peļņas.

Ir pierādīta noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse – būtisks kaitējums. Kontroles un uzraudzības funkciju veicošā institūcija – Valsts ieņēmumu dienests, veicot auditu, konstatējusi, ka /pers. A/ veicot uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas, kad to nosaka likums, nenomaksāja valsts budžetā nodokļus, kuru pamatparāds sastāda 6291,10 EUR (Ls 4421,41).

Ievērojot to, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī minimālā mēnešalga Latvijas Republikā bija noteikta 80 lati (113,83 *euro)*, atzīstams, ka apsūdzētā /pers. A/ valstij nodarītais mantiskais zaudējums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī pārsniedza 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, līdz ar to saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantu atzīstams, ka mantiskais zaudējums valstij nodarīts lielā apmērā. Savukārt, saskaņā ar minētā likuma 24.pantu gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma rezultātā nodarīts mantiskais zaudējums lielā apmērā, atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums izraisījis smagas sekas. Gadījumos, kad panta dispozīcijā kā kaitīgās sekas paredzēts būtisks kaitējums, bet tiek konstatēts mantisks zaudējums lielā apmērā, kas nav paredzēts kā noziedzīgā nodarījuma sastāva kvalificējošā pazīme, ir pamats atzīt, ka ar noziedzīgo nodarījumu ir radīts būtisks kaitējums ar likumu aizsargātām interesēm. Šādā gadījumā, lai inkriminētu būtiska kaitējuma pazīmi, jākonstatē vienīgi mantiskais zaudējums lielā apmērā, un nekāds cits ar likumu aizsargāto interešu apdraudējums netiek prasīts. Šāda atziņa ir nostiprināta gan tiesību doktrīnā (*sk. U.Krastiņš. Krimināltiesību teorija un prakse: viedokļi, problēmas, risinājumi 1998-2008. Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2009, 54.lpp.)*, gan judikatūrā (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2003.gada 23.septembra lēmumu lietā Nr. SKK-403, Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 31.oktobra lēmumu lietā Nr. SKK-478/2013, Augstākās tiesas 2012.gada tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse krimināllietās par kredīta un citu aizdevumu negodprātīgu saņemšanu un izmantošanu" sadaļas „Kopsavilkums" 21.punktu*).

Lietā ir iegūti ticami, pieļaujami, attiecināmi un pietiekami pierādījumi, lai atzītu par pierādītu faktu, ka /pers. A/ veica uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas, kad to noteica likums, ar savām darbībām nodarot valstij būtisku kaitējumu. Pierādīts, ka /pers. A/ tīši veicot uzņēmējdarbību bez reģistrācijas, paredzēja nodarījuma kaitīgās sekas (būtisku kaitējumu) un kaut arī šīs sekas nevēlējās, tomēr apzināti pieļāva to iestāšanos (netiešs nodoms).

Nosakot apsūdzētajam sodu pēc Krimināllikuma 207. panta 2. daļas, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi (2004. gada augusts – 2005. gada maijs) /pers. A/ tiesāts nebija.

Ar Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumu /pers. A/ tika notiesāts pēc Krimināllikuma 207. panta 2. daļas, 149. panta 2. daļas, 275. panta 2. daļas, 195. panta 3. daļas, 50. panta 1. daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, konfiscējot mantu, atņemot tiesības uz 2 gadiem veikt uzņēmējdarbību. Šis spriedums stājās likumīgā spēkā 2007. gada 29. janvārī.

Pēc 2006. gada 15. septembra tiesas sprieduma /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanu neuzsāka, izvairījās no soda izciešanas, neskatoties uz to, ka jau 2007. gada 6. februārī tika izdots rīkojums par sprieduma izpildi. 2007. gada 29. martā tika pieņemts Eiropas apcietinājuma lēmums, bet 2007. gada 14. aprīlī izsludināta /pers. A/ meklēšana ar mērķi apcietināt izdošanas nolūkā Interpola dalībvalstīs.

Pēc /pers. A/ aizstāves pieteikuma Augstākā tiesa 2015. gada 9. martā, Kriminālprocesa likuma 63. nodaļas kārtībā (spēkā esošo nolēmumu jauna izskatīšana sakarā ar materiālo vai procesuālo likuma normu būtisku pārkāpumu), atcēla Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 195. panta 3. daļas, 207. panta 2. daļas un daļā par viņam noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta 1. daļu; pārējā daļā Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedums atstāts negrozīts.

Tādejādi Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedums daļā - par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 149. panta 2. daļas un sodīšanu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, bez mantas konfiskācijas; /pers. A/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 275. panta 2. daļas un sodīšanu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem, ir spēkā. Šobrīd galīgā soda par šiem abiem noziedzīgiem nodarījumiem nav.

Apsūdzētā /pers. A/ faktiskā atrašanās vieta tiesai nav zināma, lai gan iesniedzot iesniegumu par lietas izskatīšanu bez viņa klātbūtnes (bez piedalīšanās), kā savu dzīves vietu /pers. A/ norādījis Beātes ielu 6, Valmierā, taču tiesas pavēsti šajā adresē /pers. A/ nav bijis iespējams izsniegt. Valsts apsūdzības uzturētāja un aizstāvība tiesas izmeklēšanas laikā neiesniedza nekādu /pers. A/ raksturojošu informāciju par pēdējiem deviņiem gadiem.

Noziedzīgais nodarījums ir izdarīts sen, proti, 2004. gada augusts – 2005. gada maijs. Lieta atkārtoti pirmajā instancē tiek skatīta nevis tāpēc, ka laikā no 2007. gada 6. februāra līdz šim brīdim /pers. A/ ir izdevies veiksmīgi izvairīties no piespriestā brīvības atņemšanas soda izciešanas, bet gan tāpēc, ka daļā tika atcelts sākotnējais spriedums, pie tam, daļā par smagāko no viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem (Krimināllikuma 193. panta 3. daļas), par ko šajā lietas izskatīšanas reizē apsūdzība netika uzturēta.

Krimināllikuma 207. panta 2. daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums. Tas ir turpināts noziedzīgs nodarījums. Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā Krimināllikuma 207. panta 2. daļas sankcijā bija paredzēti alternatīvi pamatsodi – brīvības atņemšana uz laiku līdz 5 gadiem, mantas konfiskācija, piespiedu darbs, naudas sods līdz 150 minimālajām mēnešalgām. Panta sankcijā bija paredzēts arī papildsods - tiesību atņemšana veikt uzņēmējdarbību uz laiku no diviem līdz pieciem gadiem.

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta 2. daļu, ir savas vainas atzīšana pēc Krimināllikuma 207. panta 2. daļas, ko viņš atzinis apelācijas sūdzības papildinājumos. Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta 1. daļas 3. punktu /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis ir fakts, ka cietušajam ir atlīdzināts radītais materiālais kaitējums, ko apliecināja cietušā pārstāve un par ko ir VID ieņēmumu dienesta izziņa (4. sēj. lpp. 246).

Tiesa atzīst, ka pamatsodu pēc Krimināllikuma 207. panta 2. daļas /pers. A/ var noteikt piespiedu darbu veidā. Izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, tiesas ieskatā, ir pamats tam, lai /pers. A/ piemērotu arī papildsodu - tiesību atņemšanu veikt visa veida uzņēmējdarbību - un tādejādi uz laiku ierobežotu viņa iespēju brīvi izvēlēties nodarbošanos.

Galīgais sods, saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta 1. daļas nosacījumiem, /pers. A/ nosakāms Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumā, taisītā šajā kriminālprocesā, piespriesto vieglāko brīvības atņemšanas sodu pēc Krimināllikuma 149. panta 2. daļas ietvert smagākajā brīvības atņemšanas sodā pēc Krimināllikuma 275. panta 2. daļas (spriedums šajā daļā stājies spēkā 2007. gada 29. janvārī) un pilnīgi pieskaitīt piespriesto piespiedu darbu sodu un papildsodu pēc šī sprieduma.

Novērtējot visus augstāk aprakstītos apstākļus gan attiecībā uz izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un kaitīgumu, gan attiecībā uz /pers. A/ personību, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka, neizciešot reāli piespriesto sodu, /pers. A/ turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, tāpēc brīvības atņemšanas sodu viņam var noteikt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku.

Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļa nosaka – ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā ir piespriesti pamatsodi piespiedu darbs un brīvības atņemšana, kuras termiņš kopā nepārsniedz trīs gadus, tad sodu – piespiedu darbs – izpilda patstāvīgi; piespiedu darba izpildi nosacītas notiesāšanas gadījumā uzsāk uzreiz pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Tiesas ieskatā šāda sodu kombinācija (piespiedu darbi un brīvības atņemšanas sods nosacīti) sekmēs soda mērķa sasniegšanu, kas, cita starpā, ir aizsargāt sabiedrības drošību; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu.

Pamatojoties uz izteikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 481. panta 1. daļas 2. punkta 520.panta, 523.panta, 524.panta, 527.panta, 528.panta, 529.panta, 530. panta tiesa

n o s p r i e d a :

atzīt /pers. A/ vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 207.panta 2. daļā (likuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim), un sodīt viņu ar piespiedu darbiem uz 160 stundām, atņemot tiesības veikt visa veida uzņēmējdarbību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta 1. daļas noteikumiem, Cēsu rajona tiesas 2006. gada 15. septembra spriedumā, taisītā šajā kriminālprocesā, piespriesto vieglāko brīvības atņemšanas sodu pēc Krimināllikuma 149. panta 2. daļas ietvert smagākajā brīvības atņemšanas sodā pēc Krimināllikuma 275. panta 2. daļas (spriedums šajā daļā stājies spēkā 2007. gada 29. janvārī) un pilnīgi pieskaitīt piespriesto piespiedu darbu sodu un papildsodu pēc šī sprieduma, un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem, piespiedu darbu uz 160 stundām, atņemot tiesības veikt visa veida uzņēmējdarbību uz 2 gadiem.

Piemērot Krimināllikuma 55. panta nosacījumus un ar brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ notiesāt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļas nosacījumiem, piespiedu darbu sodu izpildīt patstāvīgi.

/pers. A/ 10 darba dienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, pieteikties Valsts probācijas dienesta Valmieras teritoriālajā struktūrvienībā – Valmierā, Meža ielā 7, nosacītā soda pārraudzībai un piespiedu darba soda izciešanai.

Brīvības atņemšanas sodā kā izciestu ieskaitīt laiku no 2005.gada 25. augusta līdz 2005.gada 4. septembrim, kad /pers. A/ bija apcietināts.

Drošības līdzekli līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā noteikt- uzturēšanās noteiktā vietā – /adrese/.

/pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 195. panta 3. daļas kriminālprocesu izbeigt.

Pilna sprieduma pieejamības diena, kad spriedums saņemams Cēsu rajona tiesas kancelejā, ir 2015. gada 2. jūlijs.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas nolēmums, iesniedzot sūdzību vai protestu Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese:

Pilna teksta spriedums sagatavots un parakstīts 2015. gada 14. jūlijā.

Tiesnese: